

Nederlandse rechter vonnist over euthanasie bij dementie

Een Nederlandse verpleeghuisarts werd vervolgd voor de euthanasie op een zwaar dementerende patiënte in 2016. De patiënte was niet meer wilsbekwaam, ze wist niet meer wat 'dood' betekende.

Ze had een voorafgaande wilsverklaring voor euthanasie opgesteld toen ze nog wilsbekwaam was. De arts besprak de wens echter niet opnieuw voordat ze de euthanasie toepaste.

Volgens de arts kon de demente vrouw niet meer rationeel denken. Het Openbaar Ministerie voerde aan dat de vrouw soms gezegd had dat ze niet dood wilde. Tegen haar dochter en schoonzoon zou ze vlak voor haar dood wél hebben gezegd dat ze dood wilde.

Het Openbaar Ministerie vervolgt de arts voor moord omdat de arts het leven heeft beëindigd zonder actueel verzoek.

Volgens Thomas Nys en Henri Wijsbek, filosofen gespecialiseerd in medische ethiek, verbonden aan de Vrije Universiteit van Amsterdam, was de wilsverklaring genoeg om euthanasie uit te voeren. In artikel 2.2 van de Nederlandse euthanasiewet staat dat een wilsverklaring in de plaats kan komen van een mondeling verzoek.

Bron : Humanistisch Verbond Nederland

Vandaag 11 september 2019 deed de rechtbank uitspraak.

De rechter heeft de arts vrij gesproken. Ze voldeed aan alle zorgvuldigheidscriteria en meldde de uitvoering bij de gemeentelijke lijkschouwer. De uitvoering is niet strafbaar en de arts wordt ontslagen van alle verdere rechtsvervolging.

Het Openbaar Ministerie kan nog binnen de 14 dagen in hoger beroep gaan.

Link naar de uitspraak

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBDHA:2019:9506&showbutton=true>

Dit vonnis heeft voor Nederland een belangrijke precedentswaarde. Men dient duidelijk rekening te houden met de opgestelde wilsverklaring. De arts vervulde alle vereiste zorgvuldigheidscriteria en hield duidelijk rekening met de wens van de patiënte die ondraaglijk en uitzichtloos leed.

Freddy Mortier,

Voorzitter deMens.nu – Unie Vrijzinnige Verenigingen vzw